

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 401
van **ROBRECHT BOTHUYNE**
datum: 26 maart 2018

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Vlaamse Milieumaatschappij - Aanbevelingen ombudsman

In het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsman staat de passage dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) bij bewezen fouten tot vijf jaar kan teruggaan, terwijl de drinkwatermaatschappijen volgens het algemeen waterverkoopreglement slechts twee jaar zouden moeten teruggaan.

Artikel 2277 van het burgerlijk wetboek bepaalt dat "schuldvorderingen wegens levering van goederen en diensten via distributienetten voor water, gas of elektriciteit of de levering van elektronische communicatiediensten of omroeptransmissie- en omroepdiensten via elektronische communicatienetwerken verjaren na verloop van 5 jaren".

Op welke manier zal de minister de VMM aanmoedigen haar beleid inzake schuldvorderingen aan te passen? Binnen welke timing?

ANTWOORD

op vraag nr. 401 van 26 maart 2018

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

De Vlaamse Ombudsman vergelijkt twee verschillende zaken met elkaar. Enerzijds wordt er gesproken van een termijn voor het rechtzetten van een foutieve facturatie, anderzijds van een verjaringstermijn van een schuldvordering.

Voor de drinkwatermaatschappijen stelt het Algemeen Waterverkoopreglement dat voor het uitvoeren van een rechtzetting van een verkeerde of onvolledige vordering maximaal 24 maanden in de tijd kan worden teruggedaan, te tellen vanaf de factuurdatum. Op deze termijn van 24 maanden kan een uitzondering worden gemaakt: op basis van de resultaten van de controle van de watermeter kan de betwiste verbruiksfacturering worden herzien als de watermeter buiten de metrologische normen valt. Eventuele aanpassingen ten gevolge van de aanvraag tot vrijstelling van de gemeentelijke of bovengemeentelijke vergoeding of bijdrage worden niet beschouwd als een rechtzetting. De termijn van 24 maanden betekent echter niet dat deze factuur na twee jaar verjaart. Ook voor de watermaatschappijen geldt de verjaringstermijn van vijf jaar op de vordering, wat betekent dat zij vijf jaar de tijd hebben om de uitgestuurde vordering of factuur effectief te innen. Na deze termijn verjaart de factuur en is een inning niet meer mogelijk.

Wat de heffing op de waterverontreiniging betreft, kan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) de heffing op basis van artikel 35quinquiesdecies van de wet bescherming oppervlaktewateren in normale omstandigheden alleen bij bezwaar, ingediend binnen de drie maanden na verzending van het heffingsbiljet, nog corrigeren. Wel kan de VMM in specifieke situaties tot vijf jaar teruggaan via de mogelijkheid tot ambtshalve ontheffing, te vinden in artikel 376 van het Wetboek Inkomstenbelasting en mutatis mutandis van toepassing op de heffing. Deze regeling kent heel strikte voorwaarden. Een heffingsplichtige kan de VMM bijvoorbeeld verzoeken tot ambtshalve ontheffing ingeval van nieuwe feiten die niet gekend waren tijdens de reguliere bezwaartermijn. De VMM kan de rechtzetting ook op eigen initiatief uitvoeren mits inachtneming van de strikte voorwaarden.

De VMM moet de heffing vestigen uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het heffingsjaar, dit is dus binnen de twee jaar. Wanneer de heffing gebaseerd is op een aangifte van de heffingsplichtige, bij de grootverbruikers dus, kan de VMM tot vijf jaar teruggaan voor een navordering ingeval de informatie aangeleverd door de heffingsplichtige onvolledig of fout is op basis van artikel 35terdecies, §2, van de wet bescherming oppervlaktewateren.

Tot slot kent de heffing eens gevestigd, ook een verjaringstermijn van vijf jaar. Deze regeling is te vinden in artikel 443bis en 443ter van het Wetboek Inkomstenbelasting en is mutatis mutandis van toepassing op de heffing. Indien een openstaande heffing binnen de 5 jaar niet geïnd of rechtmatig gestuit wordt, vervalt deze van rechtswege.

Dat de rechtzettingstermijn die de VMM hanteert, verschilt van de rechtzettingstermijn die de watermaatschappijen hanteren, is dus het gevolg van de verschillende aard van beide handelingen: de eerste heeft betrekking op een heffing, een belasting dus, die gebaseerd wordt op informatie van de heffingsplichtige zelf of derden (bijv. de watermaatschappijen), de tweede op een factuur voor een geleverde dienst.

Om deze reden is een verdere harmonisatie van de rechtzettingstermijnen niet opportuun.